

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepełna i nieprawidłowa transpozycja art. 9 ust. 3 lit. b), c) i e) dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 330, s. 32 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 15, t. 4, s. 90) — Dystrybucja wody pitnej nieodpowiadającej wymaganiom wartościom parametrycznym — System odstępstw

Sentencja

- 1) Nie dokonując pełnej i prawidłowej transpozycji art. 9 ust. 3 lit. b), c) i e) dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie ciążyą na nim na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts Düsseldorf (Niemcy) w dniu 11 kwietnia 2011 r. — FRA.BO SpA przeciwko Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches e.V. (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

(Sprawa C-171/10)

(2011/C 226/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgerichts Düsseldorf.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: FRA.BO SpA

Strona pozwana: Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches e.V. (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

Intwerwient: DVGW-Cert GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 28 WE (obecnie art. 34 TFUE), ewentualnie w związku z art. 86 ust. 2 WE (obecnie art. 106 ust. 2 TFUE), należy interpretować w ten sposób, że instytucje prywatnoprawne, utworzone dla celów stanowienia norm technicznych w określonej dziedzinie oraz dla celów certyfikacji produktów na podstawie tych norm technicznych, przy stanowieniu norm technicznych oraz w procesie certyfikacji

związane są wymienionymi postanowieniami wówczas, gdy ustawodawca krajowy wyraźnie uznaje produkty opatrzone certyfikatem za zgodne z prawem, a w konsekwencji sprzedaż produktów nieposiadających certyfikatu jest w praktyce przynajmniej znacznie utrudniona?

- 2) W przypadku, gdy na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi przeczącej:

Czy art. 81 WE (obecnie art. 101 TFUE) należy interpretować w ten sposób, że działalność instytucji prywatnej opisanej w pkt 1 w dziedzinie stanowienia norm technicznych i certyfikacji produktów na podstawie tych norm należy uważać za „gospodarczą”, jeśli instytucja ta jest kierowana przez przedsiębiorstwa?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższą część pytania:

Czy art. 81 należy interpretować w ten sposób, że stanowienie norm technicznych i certyfikacja na podstawie tych norm przez związek przedsiębiorstw może utrudniać handel wewnątrzspółnotowy, jeśli produkt wytworzony i sprzedawany zgodnie z prawem w innym państwie członkowskim nie może być sprzedawany albo może być sprzedawany jedynie ze znacznymi utrudnieniami w państwie przywozu, ponieważ nie spełnia wymogów norm technicznych, a sprzedaż bez tego rodzaju certyfikatu ze względu na znaczne uznanie na rynku dla tych norm technicznych oraz na przepis ustawodawcy krajowego, zgodnie z którym certyfikat związku przedsiębiorstw potwierdza spełnienie wymogów ustawowych, jest prawie niemożliwa, oraz jeśli norma techniczna, gdyby została wydana bezpośrednio przez ustawodawcę krajowego, nie znajdowałaby zastosowania ze względu na naruszenie swobody przepływu towarów?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein (Niemcy) w dniu 11 kwietnia 2011 r. — Georges Erny przeciwko Daimler AG — Werk Wörth

(Sprawa C-172/11)

(2011/C 226/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Georges Erny

Strona pozwana: Daimler AG — Werk Wörth